

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ	
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ	
Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ	3112
Αριθμ. Πρωτ. ΑΙΤΗΣ. ΚΑΤ. ΕΓΓΡΑΦΩΝ	279
Ημερομ. Καταθέσεως	6 11 18

Ερώτηση & ΑΚΕ προς τον Πρωθυπουργό

Θέμα: : Επιτέλους έρχεται «κύμα» κατεδαφίσεων στην Αττική, στην Αχαΐα πότε;

SOS τα Αραχωβίτικα είναι το «ΜΑΤΙ» της Αχαΐας, πότε παίρνει σειρά η βίλα του Πελετίδη;

Εντείνεται το «κύμα» κατεδαφίσεων στην Αττική με τη δημοσίευση νέας πρόσκλησης για απευθείας ανάθεση εργολαβίας κατεδάφισης 27 αυθαιρέτων σε τρία ρέματα της Μάνδρας, την επικείμενη υπογραφή σύμβασης για την εκτέλεση 32 πρωτοκόλλων κατεδάφισης διάφορων κατασκευών στον αιγιαλό και την παραλία στην Αίγινα και 8 αυθαιρέτων σε κοινόχρηστους και αρχαιολογικούς χώρους σε Λούτσα και Μαρκόπουλο.

Αναθέτουσα αρχή είναι η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Αττικής, η οποία αυτή την περίοδο και μέχρι το τέλος τους έτους, μέσω επεκτάσεων υφιστάμενων συμβάσεων και χρηματοδότηση από το Πράσινο Ταμείο, υλοποιεί κατεδαφίσεις στους Δήμους Λαυρεωτικής – Σαρωνικού και Μαραθώνα – Διονύσου.

Σε αυτές προστίθεται και η εν εξελίξει εργολαβία του υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στο παράκτιο μέτωπο Αθηνών – Σουνίου. Επίσης, στις 27 Σεπτεμβρίου, αναρτήθηκε από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση η προκήρυξη για απευθείας ανάθεση εργολαβίας που αφορά εκτέλεση κατεδάφισης αυθαιρέτων κατασκευών οριστικών εκθέσεων αυτοψίας σε τρία ρέματα της Μάνδρας, συνολικού προϋπολογισμού 134.000€.

Η νέα εργολαβία θα χρηματοδοτηθεί επίσης από το Πράσινο Ταμείο στο πλαίσιο της σχετικής πρόσκλησης, συνολικού προϋπολογισμού 1 εκατ. ευρώ, για κατεδαφίσεις εντός του 2018.

Ακολουθεί η υπογραφή σύμβασης για άλλα 32 στην Αίγινα. Ο κατάλογος περιλαμβάνει την κατεδάφιση 25 αυθαιρέτων στην κοίτη ή τις όχθες τριών ρεμάτων και δύο στην παλαιά Εθνική Οδό Αθηνών – Θηβών στο 30ό χλμ. στο εκτός σχεδίου κομμάτι του Ρέματος Σούρες, 5 στο ρέμα Αγίας Αικατερίνης και 8 στο Σκυλόρεμα.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο πόρισμα της γενικής επιθεωρήτριας Δημόσιας Διοίκησης για τη φονική πλημμύρα στη Μάνδρα, το οποίο δημοσιοποιήθηκε τον Ιούλιο και συμμετείχαν στις προηγηθείσες αυτοψίες επιθεωρητές Περιβάλλοντος και Δόμησης του ΥΠΕΝ, επισημαίνεται ότι από την Υπηρεσία Δόμησης Ελευσίνας συντάχθηκαν 39 εκθέσεις αυτοψίας αυθαιρέτων κατασκευών κατά μήκος των τριών ρεμάτων, εκ των οποίων μόνον οι 11 είχαν γίνει σε προγενέστερο χρόνο της πλημμύρας του πέρσι τον Νοέμβριο.

Η επικείμενη υπογραφή της τρίτης σύμβασης, αναφέρεται στην κατεδάφιση 32 αυθαιρέτων χτισμάτων ή κατασκευών πάσης φύσεως εντός αιγιαλού και παραλίας. Τα δύο βρίσκονται σε κοινόχρηστο χώρο στη Λούτσα και τα άλλα έξι στον αρχαιολογικό χώρο της Μερέντας στο Μαρκόπουλο της Ανατολικής Αττικής...

Επειδή, Η εθνική τραγωδία με τους ενενήντα εννέα [99] νεκρούς από την καταστροφική φωτιά στο “Μάτι” και στον “Βουτζά” Αττικής, την 23η Ιουλίου τρέχοντος έτους, ανέδειξε προβλήματα και δυσπλασίες δεκαετιών που κραυγάζουν σε πολλές περιοχές της Ελλάδος, δυστυχώς και στο Ν. Αχαΐας.

Επειδή, ανέδειξε, όμως, παράλληλα και την ολιγωρία, την πονηριά και την πελατειακή νοοτροπία που χαρακτήριζε όλες ανεξαιρέτως τις μεταπολεμικές κυβερνήσεις, τα εγκληματικά λάθη και τις παραλείψεις της διοίκησης, αλλά και την ταυτόχρονη έλλειψη από την κοινωνία μας έστω και ψηγμάτων πολεοδομικής συνειδήσεως.

Η έρευνα για τις ευθύνες, που σαφώς υπάρχουν σε όλα τα επίπεδα για την εθνική αυτή τραγωδία, είναι σε εξέλιξη. Ωστόσο έχει καταστεί σαφές, τόσο από σχετικά δημοσιεύματα όσο και από δηλώσεις αρμοδίων κυβερνητικών, διοικητικών και θεσμικών παραγόντων ότι σημαντική ευθύνη φέρει και η απαράδεκτη εικόνα και πραγματικότητα των οικισμών μας.

Είναι χαρακτηριστική η δήλωση - καταγγελία της πρώην Ειδικής Γραμματέως Επιθεωρητών Περιβάλλοντος κ. Μαργαρίτας Καραβασίλη στον ρ/σ realfm 97,8 ότι:

«Στην περιοχή στο Μάτι, που έγινε η τραγωδία, από ό,τι φαίνεται δεν υπήρχε καμία διέξοδος προς την παραλία γιατί είχαν γίνει μάντρες».

Είναι επίσης χαρακτηριστικό και ενδεικτικό το πόρισμα που συνέταξε το Τμήμα Γεωλογίας και Γεωπεριβάλλοντος και το μεταπτυχιακό πρόγραμμα “Στρατηγικές Διαχείρισης Περιβάλλοντος, Καταστροφών και Κρίσεων” του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, με το οποίο δόθηκαν στη δημοσιότητα μια σειρά από επιστημονικά δεδομένα και προκαταρκτικά συμπεράσματα για τα αίτια που δεκάδες νεκροί πλημμύρισαν τις οθόνες μας, τα κοινωνικά δίκτυα και τις εφημερίδες μας.

Ένα από αυτά τα συμπεράσματα καταλήγει στο ότι:

«Σημαντική εκτιμάται ότι είναι η ιδιαίτερη πολεοδομική διάταξη του οικισμού, η οποία ενήργησε ως «παγίδα» για τον πληθυσμό που προσπάθησε να διαφύγει. Κάποια από τα σημαντικά χαρακτηριστικά του ήσαν: οδοί μικρού πλάτους, πολυάριθμα αϊνέξοδα, ιδιαίτερα επιμήκη οικοδομικά τετράγωνα, χωρίς δυνατότητα πλευρικής διαφυγής, απουσία χώρων συγκέντρωσης (π.χ. πλατεία, γήπεδο). Το ρόλο οδού διαφυγής θα μπορούσε να παίξει μια οδός παράλληλη προς την ακτογραμμή, αλλά μεγάλου πλάτους, που να μεταβαίνει σε διπλανούς οικισμούς».

Επιπλέον το Γεωτεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας σε σχετικό έγγραφό του προς τον Πρωθυπουργό της Ελλάδος, με θέμα “Πολιτικές και δράσεις για τις δασικές πυρκαγιές”, σημειώνει ότι:

«Θα πρέπει να γίνει επαναπροσδιορισμός στον τρόπο αντιμετώπισης των δημοσίων και ιδιωτικών εκτάσεων όσον αφορά την πυροπροστασία. Θα πρέπει να εφαρμοστούν οι κείμενες διατάξεις και να τεθούν επιπρόσθετα κριτήρια προστασίας των εκτάσεων και των αστικών πληθυσμών, ανεξάρτητα από το ιδιοκτησιακό καθεστώς της έκτασης.»

Κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι Υπουργοί

Την τραγωδία αυτή την καταδικάσαμε βέβαια άπαντες. Η αντίδραση της Πολιτείας υπήρξε άμεση –αν και φοβάμαι αποσπασματική και, επομένως, ατελέσφορη- και εκφράστηκε με την ψήφιση σχετικής τροπολογίας του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων με τίτλο: “Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Ιόνιο Πανεπιστήμιο και άλλες διατάξεις”, με τίτλο “Επείγουσες ρυθμίσεις για κατεδαφίσεις αυθαίρετων κτισμάτων σε αιγιαλό και δασικές εκτάσεις”, όπου και αποφασίστηκε να δοθεί η δυνατότητα άμεσης παρέμβασης της Πολιτείας, με σκοπό την

κατεδάφιση αυθαίρετων κτισμάτων και κατασκευών που βρίσκονται σε προστατευόμενες περιοχές οι οποίες διατρέχουν υψηλό κίνδυνο φυσικών καταστροφών. Συγκεκριμένα, παρασχέθηκε στους Υπουργούς Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Ξεσωτερικών, η δυνατότητα έκδοσης πράξης κατεδάφισης, κατά παράλληλη άσκηση αρμοδιότητας με τις αρχές της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η δυνατότητα αυτή παρασχέθηκε, σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση της συγκεκριμένης τροπολογίας:

«... για την άμεση κατεδάφιση α) αυθαίρετων περιφράξεων σε ζώνη πλάτους 500 μέτρων από το όριο αιγιαλού, οι οποίες εμποδίζουν την ακώλυτη πρόσβαση στην ακτή, β) αυθαίρετων κτισμάτων και κατασκευών σε δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν συνεπεία πυρκαγιάς και έχουν κηρυχτεί αναδασωτέες, γ) αυθαίρετων κτισμάτων και κατασκευών σε περιοχές που περιλαμβάνονται σε οριοθετημένα ρέματα και βρίσκονται εντός Ζώνης Δυνητικού Κινδύνου Πλημμύρας (ΖΔΚΠ), και δ) ετοιμόρροπων οικοδομών».

Η διαπίστωση επομένως μπορεί να είναι ότι την τραγωδία αυτή την καταδικάσαμε βέβαια άπαντες, ωστόσο το ερώτημα που παραμένει αναπάντητο είναι αν από την τραγωδία αυτή διδαχτήκαμε και αν φροντίσαμε να δημιουργήσουμε τις συνθήκες αυτές σε άλλες περιοχές της Ελλάδας μας, που είναι πρόδηλη η έλλειψη πρόσβασης στην παραλία, αλλά και εμφανίζονται περιπτώσεις καταπάτησης του αιγιαλού και της θάλασσας, λόγω του άναρχου, ημινόμιμου ή ημιπαράνομου (ή και εντελώς παράνομου σε κάποιες περιπτώσεις) τρόπου δόμησης πολλών οικισμών, ιδιαίτερα δε παραθαλάσσιων, που κατά παράβαση ακόμα και της πιο απλής και κοινής λογικής, όχι μόνο δεν διαθέτουν επαρκές οδικό δίκτυο, αλλά σε πολλές περιπτώσεις δεν διαθέτουν καθόλου οδικό δίκτυο και η πρόσβαση των πολιτών προς την θάλασσα έχει αποκλειστεί λόγω «ιδιοκτησιών» που αποκόπτουν τη διέλευση.

Επειδή, και η περιοχή “Αραχωβίτικα” του Δήμου Πατρέων είναι ένα από τα πιο χαρακτηριστικά (σίγουρα όμως όχι το μοναδικό) παραδείγματα περιοχής που η πρόσβαση στη θάλασσα είναι εξαιρετικά περιορισμένη.

Η ακτή των “Αραχωβίτικων” του Δήμου Πατρέων εντάσσεται στο Υδατικό διαμέρισμα της Βόρειας Πελοποννήσου [GR02], στην υδρολογική λεκάνη των Ρεμάτων Παραλίας Βόρειας Πελοποννήσου [GR27] και στο Παράκτιο Υδατικό Σύστημα του Κυλλήνιου Κόλπου [GR000200010002N], του οποίου η οικολογική κατάσταση έχει χαρακτηριστεί ως υψηλή με βάση τον προκαταρκτικό χαρακτηρισμό από το ΕΛΚΕΘΕ το 2008. Στο Υδατικό Σύστημα αντιστοιχεί σταθμός εποπτικής παρακολούθησης που έχει οριστεί στο πλαίσιο εφαρμογής του Άρθρου 8 της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Η παρακολούθηση γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ΚΥΑ 140384/201. Στην περιοχή εντοπίζεται το ρέμα συνεχούς ροής Μάννα που έχει αναγνωρισθεί στο πλαίσιο της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Η περιοχή χαρακτηρίζεται ως περιοχή προστασίας - διατήρησης φυσικού περιβάλλοντος και είναι ενταγμένη στο δίκτυο Natura 2000 (GR2320011 Υγρότοποι Καλογριάς - Λάμιας και Δάσος Στροφυλιάς Έκταση: 6.566,21 ha, GR2320007 Παράκτια θαλάσσια Ζώνη από Ακρ. Κυλλήνη έως Τούμπη, Έκταση: 13166,35 ha). Επίσης, ανήκει στο καταφύγιο Άγριας Ζωής K767 (Βιότοπος Στροφυλιάς - Λίμνης Προκόπου - Λάμιας, Δήμου Λαρισσού, Φ.Ε.Κ. 39/Β/18-02-02, Ίδρυση) .

Είναι γνωστό σε όλους του δημότες της Πάτρας ότι στα “Αραχωβίτικα” και σε απόσταση περίπου δυο χιλιομέτρων υπάρχουν όλες κι όλες μόνο δύο κάθετοι οδοί που οδηγούν στην παραλία . Στο υπόλοιπο κομμάτι δεν υπάρχει τρόπος να περάσει κανείς ούτε πεζός. Οι εξοχικές κατοικίες είναι κολλημένες η μία δίπλα στην άλλη και ψηλές μίντρες που φτάνουν μέχρι τη θάλασσα διαχωρίζουν τις ιδιωτικές περιουσίες.

Πολλές καταγγελίες κατοίκων του οικισμού των Αραχωβιτικών έχουν δει το φως της δημοσιότητας πρόσφατα. Αξίζει όμως εδώ να αναφερθεί αυτή του πρώην Προέδρου του τοπικού συμβουλίου και πρ. Αντιδημάρχου Ρίου κ. Παν. Μητρούλια , ότι

«... στην περιοχή μας υπάρχει μία μεγάλη ζώνη, μήκους ενός χλμ περίπου, όπου οι ιδιοκτησίες «φράζουν» την πρόσβαση προς την θάλασσα και δεν υπάρχει καμία κάθετη οδός προς την ακτή, παρά το γεγονός ότι ο νόμος ορίζει ότι τουλάχιστον ανά 300 μέτρα θα πρέπει να υπάρχει και μία τέτοια οδός στη διάθεση των πολιτών».

Μία από αυτές τις κατοικίες μάλιστα φέρεται ότι ανήκει στην οικογένεια του πρώτου Πολίτη της πόλης μας, του Δημάρχου Πατρώων κ. Κωνσταντίνου Πελετίδη.

Προκύπτει δηλαδή από τα παραπάνω ότι μέχρι σήμερα κατέθεσα πλειάδα Ερωτήσεων και Αιτημάτων Κατάθεσης Εγγράφων για την υπό κρίση υπόθεση κατά την άσκηση των καθηκόντων μου στην Βουλή των Ελλήνων. Από τις σχετικές απαντήσεις που έλαβα δε, ξεχωρίζει αυτή του Υπουργείου Οικονομικών στην οποία αναφέρεται ότι:

«Συγκεκριμένα η φερόμενη ιδιοκτησία Πελετίδη βρίσκεται εκτός ζώνης αιγιαλού και τμήμα αυτής εντός ζώνης παραλίας όπως εμφανίζεται στο συνημμένο στο παρόν απόσπασμα τοπογραφικού διαγράμματος που συνοδεύει το υπ' αριθμ. 581Δ/90 ΦΕΚ καθορισμού οριογραμμών αιγιαλού και παραλίας.»

Η απάντηση αυτή βέβαια προκαλεί απορία και εύλογα ερωτηματικά, δεδομένου ότι στο ίδιο το συμβόλαιο αγοράς του, όπως χαρακτηρίζεται [!!!], “αστικού ακινήτου” του Δημάρχου Πατρώων, προκύπτει ότι ένα ευμέγεθες τμήμα του οικοπέδου του βρίσκεται εντός του αιγιαλού και της παραλίας.

Πιο συγκεκριμένα, στο με αριθμό 19.925/2014 συμβόλαιο αγοραπωλησίας αστικού ακινήτου, αξίας 270.000 ευρώ, της Συμβολαιογράφου Πατρώων Ειρήνης Γκέστα – Παπαφιλίππου, προσαρτάται το από 12.05.2014 τοπογραφικό διάγραμμα του πολιτικού μηχανικού ΕΔΕ Σπυρίδωνος Μαρμασούλα στο οποίο αναφέρεται επί λέξει ότι:

«... 2) το με στοιχεία (9-19-18-17-8-9) εδαφικό τμήμα έχει εμβαδόν μ.τ. 30,32 και βρίσκεται εντός του αιγιαλού [...] 3α) το με στοιχεία (5-6-7-8-9-10-11-5) εδαφικό τμήμα αυτής έχει εμβαδόν μ.τ. 146,68 βρίσκεται εντός της ζώνης αιγιαλού και παραλίας».

Επιπλέον των παραπάνω σημειώνω ότι σωρεία δημοσιευμάτων στον τοπικό τύπο κάνουν λόγο για ύπαρξη σχετικής μάντρας που άρχεται από την δυτική πλευρά της συγκεκριμένης ιδιοκτησίας και περιβάλλοντας το σύνολο αυτής, καταλήγει στην ακτή της θάλασσας.

Επειδή, η παράκτια ζώνη, ομού μετά του αιγιαλού και της παραλίας, εξαιτίας του γεγονότος ότι συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον σημαντικού αριθμού κοινωνικών δραστηριοτήτων, δρα ως αποδέκτης των επιπτώσεών τους και υφίσταται μεταβολές και αλλοιώσεις, εξαιτίας τους, οι οποίες κατά κανόνα δεν είναι αναστρέψιμες.

Ο αιγιαλός και η παραλία αποτελούν κοινόχρηστα πράγματα, τα οποία ανήκουν στη δημόσια κτήση και προορίζονται για την άμεση εξυπηρέτηση δημοσίου σκοπού, ο οποίος συνίσταται στην κοινοχρησία τους, σε αντίθεση με τον παλαιό αιγιαλό, ο οποίος ανήκει στην ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και καταγράφεται ως δημόσιο κτήμα. Το νομικό πλαίσιο της προστασίας των ακτών σε υπερεθνικό επίπεδο σημαδεύεται από το πρωτόκολλο, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της διεθνούς σύμβασης της Βαρκελώνης, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 855/1978 και με το οποίο ρυθμίζεται η ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Μεσογείου. Σκοπός είναι η αειφορική διαχείριση και χρήση τους, κατά την οποία λαμβάνονται υπόψη η ευπαθής φύση των παράκτιων οικοσυστημάτων και τοπίων, η ποικιλομορφία των χρήσεων, οι αλληλεπιδράσεις τους, η φέρουσα ικανότητά τους, η δέουσα προσοχή στις οικονομικές δραστηριότητες που απαιτούν εγγύτητα με τη θάλασσα αλλά και η ελαχιστοποίηση της χρήσης των φυσικών πόρων, που πρέπει να διαφυλαχθούν για τις ανάγκες των μελλοντικών γενεών.

Όπως προειπώθηκε, η φερόμενη ιδιοκτησία της οικογένειας Πελετίδη βρίσκεται εν μέρει εκτός ζώνης αιγιαλού, ένα τμήμα 30,32 τ.μ. βρίσκεται εντός της ζώνης αιγιαλού και ένα τμήμα 146,68 τ.μ. βρίσκεται εντός της ζώνης αιγιαλού και παραλίας, όπως βεβαιώνεται πιο συγκεκριμένα στο ίδιο το με αριθμό 19.925/2014 συμβόλαιο αγοραπωλησίας, που αφορά το συγκεκριμένο οικόπεδο. Αρμόδιο όργανο για τον καθορισμό των οριογραμμών αιγιαλού, παραλίας και παλαιού αιγιαλού είναι η Επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, η οποία συγκροτείται κατά νομό και η οποία έχει προβεί εν προκειμένω ως προκύπτει στον ανωτέρω καθορισμό.

Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 2971/2001,

«... όποιος χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής ή με άδεια που εκδίδεται κατ' παράβαση του νόμου αυτού επιφέρει στον αιγιαλό, την παραλία, τη θάλασσα, τον πυθμένα, τη ζώνη λιμένα Οποιαδήποτε μεταβολή με την κατασκευή, τροποποίηση ή καταστροφή έργων ή του εδάφους ή του πυθμένα με τη λήψη χώματος, λίθων ή άμμου ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, ανεξάρτητα αν με τον τρόπο αυτόν επήλθε ζημιά σε οποιονδήποτε, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και με τα πρόστιμα που επιβάλλονται διοικητικά, σύμφωνα με την παράγραφο 23 του άρθρου 3 του ν. 2242/1994, που εφαρμόζεται κατά τα λοιπά...».

Ο ορισμός δε του αιγιαλού, παραλίας, παλαιού αιγιαλού, όχθης, παράχθιας ζώνης κ.λ.π δίδεται στο άρθρο 1 του ίδιου ως άνω νόμου ως εξής:

1. "Αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που βρέχεται από τη θάλασσα από τις μεγαλύτερες και συνήθεις αναβάσεις των κυμάτων της.
2. "Παραλία" είναι η ζώνη ξηράς που προστίθεται στον αιγιαλό, καθορίζεται δε σε πλάτος μέχρι και πενήντα (50) μέτρα από την οριογραμμή του αιγιαλού, προς εξυπηρέτηση της επικοινωνίας της ξηράς με τη θάλασσα και αντίστροφα.
3. "Παλιός αιγιαλός" είναι η ζώνη της ξηράς, που προέκυψε από τη μετακίνηση της ακτογραμμής προς τη θάλασσα, οφείλεται σε φυσικές προσχώσεις ή τεχνικά έργα και προσδιορίζεται από τη νέα γραμμή αιγιαλού και το όριο του παλαιότερα υφιστάμενου αιγιαλού.

Δοθέντος ότι το εν λόγω ακίνητο βρίσκεται εν μέρει εντός της ζώνης αιγιαλού και εν μέρει εντός της ζώνης αιγιαλού και παραλίας, όπως αυτή έχει καθοριστεί από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, πρέπει να διερευνηθεί σε ποιόν βαθμό έχουν διενεργηθεί επεμβάσεις στην ανωτέρω ιδιοκτησία εντός του χρόνου παραγραφής του ανωτέρω πλημμελήματος και κατά πόσο δια παραλείψεως μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεχίζει να τελείται το ανωτέρω αδίκημα από τους έχοντες νόμιμη υποχρέωση να άρουν τις παράνομες εγκαταστάσεις στην συγκεκριμένη ιδιοκτησία.

Επιπροσθέτως, πρέπει να εξεταστούν, λαμβανομένου υπόψη ότι όπως προκύπτει από δημοσιεύματα που αφορούν την εν λόγω ιδιοκτησία, υφίσταται περίφραξη αυτής κατά μήκος της θάλασσας, όπως και άλλων κτισμάτων που συνορεύουν με αυτό, κατά μήκος μεγάλου μέρους της ξηράς, δυσχεραίνοντας ή και καθιστώντας απαγορευτική την πρόσβαση στην θάλασσα σε περίπτωση κατάστασης έκτακτης ανάγκης, τυχόν περαιτέρω ποινικές ευθύνες, ώστε να πάψει η πρόσφατη εθνική τραγωδία να συνιστά μια επαναλαμβανόμενη συμφορά.

Ειδικότερα, πρέπει να διερευνηθεί ποια φυσικά πρόσωπα και σε ποιά έκταση στην ανωτέρω θέση της περιοχής "Αραχωβίτικα", αλλά και αλλού, επελήφθησαν δημοσίου κτήματος, που βρίσκεται αναμφισβήτητα και με βεβαίωση της ίδιας της συμβολαιογράφου στην κατοχή του Ελληνικού Δημοσίου και ποιοι διαμόρφωσαν εδαφικό χώρο στη ζώνη του αιγιαλού και της παραλίας της παραπάνω περιοχής και κατασκεύασαν μαντρότοιχο, καθώς [ενδεχομένως] και σκαλοπάτια, ενώ γνώριζαν ότι ο εδαφικός αυτός χώρος ανήκει στην κατοχή του Ελληνικού

Δημοσίου και εάν έχουν τελεστεί νέες κατασκευές εντός του αιγιαλού ή/και νέα καταπάτηση αυτού.

Ωσαύτως, θα πρέπει ομοίως να ελεγχθούν και τα πρόσωπα που αναφέρονται στις παρ. 5 και 6 του άρθρου 23 του ν. 4014/2011.

Επιπλέον η ύπαρξη περιφράξης στην οριογραμμή του αιγιαλού γεννά περαιτέρω νομικά ερωτήματα που χρήζουν διερεύνησης και για ποινικές ευθύνες των αρμοδίων υπαλλήλων εν όψει των με σαφήνεια οριζόμενων καθηκόντων τους από τον νόμο και συγκεκριμένα από το άρθρο 23 του ν. 1337/1983 για την προστασία των ακτών, και κυρίως γιατί δεν αποβλήθηκαν εντός 6 μηνών οι καταπατούντες το μέρος αυτό του αιγιαλού και της παραλίας, όπως νόμος ορίζει χωρίς καμιά αξίωση αποζημίωσης και γιατί δεν διατέθηκαν στους ΟΤΑ ή σε κοινωφελή ιδρύματα ή οργανισμούς για την εξυπηρέτηση κοινωνικών σκοπών, μέχρι την κατεδάφιση της περίφραξης; Ποιοι είναι οι αρμόδιοι υπάλληλοι που δεν προέβησαν στις αναγκαίες αυτές ενέργειες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος και βάση ποιών ελαττηρίων οδηγήθηκαν αυτοί σε τέτοια απαράδεκτη χρονικά παράλειψη.

Επιπλέον ποιος θα δώσει μια απάντηση γιατί η διοίκηση δεν έχει εφαρμόσει το άρθρο 24 του ν. 1337/1983, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα ακόμη και να διανοιχτούν (χωρίς ρυμοτομικό σχέδιο) κάθετοι δρόμοι για την πρόσβαση στην παραλία;

Όταν το κράτος (δηλαδή οι αρμόδιες δημόσιες υπηρεσίες) λειτουργεί, όλοι (ή έστω πολλά) μπορούν να γίνουν. Υπάρχει πλούσιο νομοθετικό οπλοστάσιο. Ακόμη, όπως φαίνεται, και να διανοιχτούν (χωρίς ρυμοτομικό σχέδιο) κάθετοι δρόμοι για την πρόσβαση στην παραλία μέσω απαλλοτριώσεων για δρόμους κάθετης πρόσβασης και δημιουργία χώρων στάθμευσης. Ποιος θα απαντήσει, γιατί αυτή η πρόνοια του νομοθέτη έχει παραμείνει παγωμένη και σπάνια [αν όχι ποτέ] εφαρμόστηκε;

Ποιος θα ελέγξει αν η Κτηματική Υπηρεσία έχει εκδώσει, δυνάμει των διατάξεων του ν. 2971/2001, σχετικά Πρωτόκολλα κατεδάφισης – άρσης – απομάκρυνσης κτισμάτων κατασκευών και έργων σε χώρους αιγιαλού – παραλίας – θαλάσσης Διοικητικής αποβολής εις βάρος των παρανομούντων; Αν αυτά εκδόθηκαν, αν έχουν επιβληθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα στους ως άνω καταληψίες και αν ασκήθηκε κατ' αυτών προσφυγή, ή αν αυτά έχουν καταστεί αμετάκλητα; Ποιος θα απαντήσει γιατί τα πρωτόκολλα αυτά, είτε δεν εκδόθηκαν, είτε δεν εκτελούνται;

Σημειώνω δε, σε κάθε περίπτωση, ότι το πρωτόκολλο κατεδάφισης είναι πράξη πραγματοπαγής και, συνεπώς, η έκδοσή του δεν προϋποθέτει ούτε καν υπαιτιότητα εκείνων που τα έχουν ανεγείρει.

Ποιος θα ελέγξει αν η Δ/ση Πολεοδομικών Εφαρμογών του Δήμου Παιρέων έχει εκδώσει σχετικές εκθέσεις αυτοψίας αυθαίρετων κατασκευών και υπολογισμού προστίμων εις βάρος των ως άνω καταληψιών και αν αυτές επιδόθηκαν στους παρανομούντες, αλλά και αν κατ' αυτών των εκθέσεων έχει ασκηθεί κάποιο ένδικο μέσο ή βοήθημα; Ποιος θα απαντήσει γιατί οι εκθέσεις αυτές, είτε δεν εκδόθηκαν, είτε δεν εκτελούνται;

Επιπροσθέτως, κατά το άρθρο 23 παρ. 1 του α.ν. 1539/1938 περί προστασίας των δημοσίων κτημάτων, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 παρ. 2 του α.ν. 263/1968,

«ο αυτογνωμόνως επιλαμβανόμενος οιοδήποτε δημοσίου κτήματος, ευρισκομένου αναμφισβητήτως υπό την κατοχή του Δημοσίου, τιμωρείται διωκόμενος αυτεπαγγέλτως δια φυλακίσεως τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματικής ποινής τουλάχιστον 100.000 δρχ.».

Από την ρύθμιση αυτή συνάγεται ότι για την πραγμάτωση του ανωτέρω εγκλήματος απαιτείται α) αυθαίρετη κατάληψη δημοσίου κτήματος (ή δημοτικού ή κοινοτικού), β) η κατάληψη να έγινε εν γνώσει του δράστη, αρκούντος και του ενδεχομένου δόλου ότι

πρόκειται για τέτοιο κτήμα και γ) το κτήμα να τελεί υπό την αναμφισβήτητη κατοχή του Δημοσίου (Δήμου ή Κοινότητας), όπως φυσικά τελούν ο αιγιαλός και η παραλία ως κατ' εξοχήν Δημόσια κτήματα, αφού σύμφωνα με τον νόμο «... είναι πράγματα κοινόχρηστα και ανήκουν κατά κυριότητα στο Δημόσιο, το οποίο τα προστατεύει και τα διαχειρίζεται, ενώ προβλέπεται ότι η προστασία των ζωνών αυτών είναι ευθύνη του Κράτους».

Τα υποκείμενα του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω διάταξης του αδικήματος της δημόσιας καταπάτησης εκτείνονται σε όσους έχουν προβεί σε οποιαδήποτε υλική ενέργεια κατοχής, κάτι που δεν καταλαμβάνει μόνο τους νόμιμους κύριους του εκάστοτε οικοπέδου, αλλά και κάθε νομέα ή κάτοχο που προβαίνει ακριβώς σε υλικές πράξεις του ανωτέρω περιεχομένου, χρήζει επομένως διερεύνησης ποιες ακριβώς και από ποιούς συγκεκριμένους ενέργειες, που εμπίπτουν στην ανωτέρω διάταξη, έχουν τελεστεί στα όρια της παραγραφής του ανωτέρω αδικήματος.

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ. 1α, 4 και 5 του ν. 1650/1986 για την “προστασία του περιβάλλοντος”, «με φυλάκιση τριών μηνών έως δύο έτη και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος προκαλεί ρύπανση ή υποβαθμίζει το περιβάλλον με πράξη ή παράλειψη που αντιβαίνει στις διατάξεις του νόμου αυτού ή των κατ' εξουσιοδότηση του εκδιδόμενων διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων.» Σύμφωνα δε με το άρθρο 1 παρ. 2 του ίδιου νόμου, οι βασικοί στόχοι αυτού είναι, μεταξύ άλλων και η αποτροπή της ρυπάνσεως και γενικότερα της υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος, η λήψη όλων των αναγκαίων, για το σκοπό αυτό, προληπτικών μέτρων και η διασφάλιση της αποτροπής της ανθρώπινης υποβαθμίσεως του περιβάλλοντος και ειδικότερα από τη ρύπανση και τις οχλήσεις. Κατά δε το άρθρο 2 του ίδιου νόμου, ως περιβάλλον νοείται το σύνολο των φυσικών και ανθρωπογενών παραγόντων και στοιχείων που βρίσκονται σε αλληλεπίδραση και επηρεάζουν την οικολογική ισορροπία, την ποιότητα της ζωής, την υγεία των κατοίκων, την ιστορική και πολιτιστική παράδοση και τις αισθητικές αξίες. Ρύπανση δε, είναι η παρουσία στο περιβάλλον ρύπων, δηλαδή κάθε είδους ουσιών, θορύβου, ακτινοβολίας ή άλλων μορφών ενέργειας, σε ποσότητα, συγκέντρωση ή διάρκεια που μπορούν να προκαλέσουν αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, στους ζωντανούς οργανισμούς και στα οικοσυστήματα, ή υλικές ζημιές και γενικά να καταστήσουν το περιβάλλον ακατάλληλο για τις επιθυμητές χρήσεις του. Τέλος, ως υποβάθμιση νοείται η πρόκληση από ανθρώπινες δραστηριότητες ρυπάνσεως ή οποιασδήποτε άλλης μεταβολής στο περιβάλλον, η οποία είναι πιθανό να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία, στην ποιότητα ζωής και στην υγεία των κατοίκων, στην ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά και στις αισθητικές αξίες.

Τέλος, επειδή, τα τελευταία χρόνια, γίνεται όλο και περισσότερος λόγος για το περιβάλλον και την επείγουσα υποχρέωσή μας να το προστατεύσουμε. Το κρίσιμο ζήτημα όμως είναι ότι κάποια στιγμή πρέπει να κάνουμε το μικρό, το οποίο όμως, όπως λέει και ο ποιητής, θα είναι ταυτόχρονα και “μέγα”, βήμα και να περάσουμε από τα λόγια στις πράξεις.

Η γενικότερη στάση μας ως κοινωνία καταδεικνύει ότι συνεχίζουμε να ανεχόμαστε αυτό που κατά τα άλλα αποκρύπτουμε ως μη ανεκτό. Καταδικάζουμε από τηλεοπτικού άμβωνος τα παρελθόντα εγκλήματά μας, νίπτοντας ταυτόχρονα τις χείρας μας για τις εγκληματικές πράξεις και παραλείψεις μας του σήμερα.

Τέλος, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ότι η παρούσα ερώτηση κατατίθεται χωρίς πολιτικά κίνητρα, δηλαδή για να εκθέσω κάποιον πολιτικό μου αντίπαλο.

Αυτό θα είναι και το εύκολο ad hominem αφοριστικό “επιχείρημά” τας. Το περιβάλλον όμως δεν αναγνωρίζει σύνορα και, φυσικά, δεν αναγνωρίζει πολιτικές διαφορές.

Σεις, ως Πρωθυπουργός και Υπουργοί γνωρίζετε καλύτερα όλων ότι ο νόμος και η ηθική ενός εκάστου δεν [πρέπει να] έχουν ούτε κόμμα ούτε χρώμα. Η προστασία και η -ει δυνατόν- διάσωσή του είναι υπόθεση που αφορά όλους μας.

Αν παραβλέψουμε προς στιγμήν τη θεωρητική επένδυση και τις περίελοκες νομικές ρυθμίσεις που τυπικά διέπουν τον χωρικό σχεδιασμό [χωροταξικό και πολεοδομικό], οι διαπιστώσεις για τη χώρα μας στα θέματα της ασκούμενης διαχρονικά χωροταξικής και πολεοδομικής πολιτικής είναι μάλλον δυσάρεστες. Το ίδιο δυσάρεστες είναι και οι διαπιστώσεις για την πολεοδομική συνείδηση και τις σχετικές αντιλήψεις την ελληνικής κοινωνίας.

Είναι σαφές, φαίνεται αυτό από την ανάλυση που προηγήθηκε, ότι η πολεοδομική νομοθεσία βασίζεται από πολυνομία, εξαιτίας της οποίας είναι όχι μόνο δαιδαλώδης και ασυστηματοποίητη, αλλά και ρευστή και αντιφατική. Η πολυνομία αυτή λειτουργεί μάλλον σαν κάλυψη, παρά σαν αγώνας για προστασία του περιβάλλοντος.

Έτσι φτάσαμε στο σημείο να επικρατήσει μια διάχυτη κοινωνική πεποίθηση στη χώρα μας και δυστυχώς όχι μόνο στους τομείς της πολεοδομικής και της χωροταξικής πολιτικής, ότι νόμοι υπάρχουν, αλλά δεν εφαρμόζονται. Δεν πρέπει, όμως, την πεποίθηση αυτή ο νομοθέτης, τακτικός και κανονιστικός, η διοίκηση, πολύ δε περισσότερο η δικαιοσύνη, να επικαλούνται ως είδος άλλοθι για να απεκδύνονται τις ευθύνες τους.

Και, φυσικά, στο παράδειγμα του Δημάρχου Πατρέων, του πρώτου πολίτη της Πάτρας, δεν πρέπει η επιδίωξη της “ιδιωτικής του ευτυχίας”, να συνοδεύεται από τον πειραγκωνισμό του κοινού συμφέροντος. Ο στόχος της Πολιτικής -και κατ’ επέκταση και του Πολιτικού ανδρός- οφείλει να είναι η υπεράσπιση του κοινού συμφέροντος. Και φυσικά δεν θα περίμενα από τον Δήμαρχο Πατρέων να γνωρίζει την Ορθόδοξη Γραμματεία και την αγωνία της Εκκλησίας για την προστασία του περιβάλλοντος. Ούτε περίμενα να γνωρίζει αυτό που λέγανε οι Ρωμαίοι: “Uti, non abuti”, δηλαδή να χρησιμοποιείτε και να μην κάνετε κατάρχηση.

Δεν περίμενα, όμως, επίσης να αγνοεί τόσο τις διαχρονικές όσο και τις πρόσφατες θέσεις του Κόμματός του. Δεν περίμενα δηλαδή να αγνοεί την άποψη της ειδικής αγορήτριας του ΚΚΕ Διαμάντως Μανωλάκου ότι «... αντιμετωπίζετε το περιβάλλον σαν εμπόρευμα που μπορεί να το καταπατάει και να το εμπορεύεται όποιος μπορεί να πληρώνει», τη θέση του Κόμματός του ότι «”Ανακαλύπτουν” ξανά την αυθαίρετη δόμηση του παρελθόντος, που αντανάκλασε την πολιτική συμμαχιών της άρχουσας τάξης και τη στήριξη της κερδοφορίας του κατασκευαστικού κλάδου, αλλά σκόπιμα «ξεχνούν» το σημερινό θεσμικό πλαίσιο εμπορευματοποίησης της χρήσης γης, των δασών, του αιγιαλού», την παρότρυνση του Κόμματος ότι «Ο αγώνας για την υπεράσπιση του περιβάλλοντος είναι αγώνας υπεράσπισης για την ίδια μας τη ζωή», τα πύρινα άρθρα του Ρίζοσπαστη ότι «Αιγιαλός -- Παραλία -- Δάση Μετατρέπονται σε ιδιωτικά «φέουδα»!», τις κραυγές των συνδικαλιστών του Κόμματος, όπως της Οργάνωσης εργαζομένων στο υπουργείο Οικονομικών του ΚΚΕ, ότι «είναι η κυβέρνηση και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Οικονομικών που υπηρετεί, με την πολιτική της, τα συμφέροντα του μεγάλου κεφαλαίου, είτε πρόκειται για τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες είτε για τις αυθαίρετες βίλες του», το ψήφισμα της Ευρωκοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που σημειώνει ότι το ψήφισμα που κατατέθηκε στο Ευρωκοινοβούλιο για την τραγωδία στην Ανατ. Αττική «επιχειρεί να αθώσει τις προηγούμενες κυβερνήσεις, και τη σημερινή των ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, από τις εγκληματικές διαχρονικές ευθύνες τους, για την εγκατάλειψη των υποδομών πρόληψης και προστασίας, τις ελλείψεις σε πυροσβεστικά μέσα και τα μεγάλα κενά σε πυροσβέστες, τις συνέπειες της εμπορευματοποίησης της γης, τις παρεμβάσεις των επιχειρηματιών».

Κατόπιν όλων των ανωτέρω έχει ενδιαφέρον να τοποθετηθούν όλοι οι ερωτώμενοι-πρωθυπουργοί και Υπουργοί- για την αυθαίρετη δόμηση και το θεσμικό πλαίσιο εμπορευματοποίησης του αιγιαλού, για την μετατροπή του αιγιαλού σε ιδιωτικά «φέουδα», για τις αυθαίρετες βίλες και για την εγκατάλειψη των υποδομών πρόληψης και προστασίας, αλλά και για τις συνέπειες της εμπορευματοποίησης της γης στα “Αραχωβίτικα” του Δήμου Πατρέων.

Επίσης δεν περίμενα ότι ο κ. Πελετίδης θα έχει λησμονήσει τις ίδιες τις δικές του “καταγγελίες”, όπως την Προσφυγή που κατέθεσε το έτος 2004 στην Επιτροπή του άρθρου 18 του ν. 2218/1994 της Π.Δ.Ε. , με την οποία χύθηκαν πλείστα όσα κροκοδείλια δάκρυα τότε για την καταπάτηση του Αιγιαλού στην Παραλία Ιτεών, για πρόδηλες παρανομίες και ευρύτατες σκοπιμότητες, για Δήμο καταπατητή και κατασκευαστή αυθαιρέτων στην Παραλία και τον Αιγιαλό.

Σημειώνω ωστόσο ότι, όσο και αν είναι αναμφισβήτητο η απαράδεκτη εικόνα και πραγματικότητα των οικισμών μας, οφείλεται κατά βάση στην έλλειψη από την κοινωνία μας συλλογικής πολεοδομικής συνειδήσεως και στην à la carte περιβαλλοντική ευαισθησία των πολιτικών κομμάτων και δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι αναγκαίος συνεργός σε αυτή την απαράδεκτη πραγματικότητα είναι το Κράτος - φονιάς, νομοθέτης και διοίκηση, αλλά και η, ενίοτε, άτολμη Δικαιοσύνη.

Διότι ακόμα και αν έχει δίκιο ο τέως Πρόεδρος του Σ.τ.Ε. Σωτ. Ρίζος στη διαπίστωση που κάνει ότι η ευθύνη του τακτικού νομοθέτη είναι “ιδιάζουσα”, μεταξύ άλλων, και διότι αυτός «καταστρώνει σε επίπεδο κανονιστικό τον ευτελισμό της πόλεως», θα πρέπει να αναλογιστεί και η Δικαιοσύνη το δικό της μερίδιο ευθύνης σε αυτό το θέατρο του παραλόγου και εκμαυλισμού των ηθών μας, δεδομένου μάλιστα ότι από τη σκοπιά της ιστορίας οι δικαστικές αποφάσεις αποτελούν, κατά κοινή παραδοχή, τεκμήρια της εποχής τους . Τούτο το δηλώνω χωρίς να παραβλέπω ότι πολλές φορές μετατίθεται στους ώμους του δικαστή το βαρύ έργο της νομολογιακής διάπλασης υπαρχόντων κανόνων δικαίου με διασταλτική ερμηνεία τους, έργο που έχει πάντοτε ως όριο τη λεπτή γραμμή του δικαστικού ακτιβισμού και που, κατά συνέπεια, δεν εκτείνεται απεριόριστα.

Η υποβολή της παρούσας λοιπόν γίνεται διότι φρονώ ότι όχι μόνο έχουμε το χρέος να διατηρήσουμε το φυσικό περιβάλλον για την επιβίωσή μας, καθώς και γι’ αυτή των επερχόμενων γενεών, αλλά και διότι επίσης έχουμε την επείγουσα συγκαιρινή υποχρέωση να θέσουμε τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων και να σεβαστούμε τη ζωή των συνανθρώπων μας.

Θα πρέπει λοιπόν από εσάς να διερευνηθούν τα ανωτέρω και εάν είναι όντως γεγονότα, αλλά και εάν περαιτέρω συνιστούν και στοιχειοθετούν σε κάποιους δημόσιους λειτουργούς, Διευθυντές υπηρεσιών και λοιπούς υπαλλήλους των αρμοδίων υπηρεσιών τα ανωτέρω αναλυτικώς αναφερόμενα αδικήματα ή εγκλήματα που τους καθιστούν επίορκους υπόλογους απέναντι στα πειθαρχικά τους όργανα στις αρμόδιες επιθεωρήσεις και ασφαλής στην ανεξάρτητη Δικαιοσύνη.

Τα ερωτήματα που ζητούν απαντήσεις είναι τα κάτωθι:

1. Δοθέντος ότι το εν λόγω ακίνητο βρίσκεται εν μέρει εντός της ζώνης αιγιαλού και εν μέρει εντός της ζώνης αιγιαλού και παραλίας, όπως αυτή έχει καθοριστεί από την επιτροπή του άρθρου 3 του ν. 2971/2001, πρέπει να διερευνηθεί σε ποιόν βαθμό έχουν διενεργηθεί επεμβάσεις στην ανωτέρω ιδιοκτησία εντός του χρόνου παραγραφής του ανωτέρω πλημμελήματος και κατά πόσο δια παραλείψεως μπορεί να θεωρηθεί ότι συνεχίζει να τελείται το ανωτέρω αδίκημα από τους έχοντες νόμιμη υποχρέωση να άρουν τις παράνομες εγκαταστάσεις στην συγκεκριμένη ιδιοκτησία;
Να κατατεθούν οι απαντήσεις που θα σας δώσουν οι αρμόδιες δημόσιες αρχές και οι αρμόδιοι Επιθεωρητές.
2. Επιπροσθέτως, πρέπει να εξεταστούν, λαμβανομένου υπόψη ότι όπως προκύπτει από δημοσιεύματα που αφορούν την εν λόγω ιδιοκτησία, σας έχει ενημερώσει η Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου και η Πολεοδομία Πατρών ότι υφίσταται περίφραξη αυτής κατά μήκος της θάλασσας, όπως και άλλων κτισμάτων που συνορεύουν με αυτό, κατά μήκος μεγάλου μέρους της ξηράς, δυσχεραίνοντας ή

και καθιστώντας απαγορευτική την πρόσβαση στην θάλασσα σε περίπτωση κατάστασης έκτακτης ανάγκης, τυχόν περαιτέρω ποινικές ευθύνες, ώστε να πάψει η πρόσφατη εθνική τραγωδία να συνιστά μια επαναλαμβανόμενη συμφορά;

Να κατατεθεί κάθε σχετικό έγγραφο, κάθε σχετικό πόρισμα, κάθε πράξη αποβολής και όλα τα πρωτόκολλα κατεδάφισης.

3. Ειδικότερα, απαντήστε μας εάν επισταμένως πρέπει να διερευνηθεί ποια φυσικά πρόσωπα και σε ποιά έκταση στην ανωτέρω θέση της περιοχής “Αραχωβίτικα”, αλλά και αλλού, επελήφθησαν δημοσίου κτήματος, που βρίσκεται αναμφισβήτητα και με βεβαίωση της ίδιας της συμβολαιογράφου στην κατοχή του Ελληνικού Δημοσίου και ποιοι διαμόρφωσαν εδαφικό χώρο στη ζώνη του αιγιαλού και της παραλίας της παραπάνω περιοχής και κατασκεύασαν μαντρότοιχο, καθώς [ενδεχομένως] και σκαλοπάτια, ενώ γνώριζαν ότι ο εδαφικός αυτός χώρος ανήκει στην κατοχή του Ελληνικού Δημοσίου και εάν έχουν τελεστεί νέες κατασκευές εντός του αιγιαλού ή/και νέα καταπάτηση αυτού;

Να κατατεθούν όλα τα φύλλα και οι σχετικές εκθέσεις ελέγχου και οι αριθμοί των δικογραφιών που τυχόν έχουν σχηματισθεί.

4. Επιπλέον, η ύπαρξη περίφραξης στην οριογραμμή του αιγιαλού γεννά περαιτέρω ερωτήματα που χρήζουν δικών σας απαντήσεων αλλά και της ευθύνης σας- εάν την αναλάβετε- θα ζητήσετε όπως έχετε καθήκον η Δικαιοσύνη να διερευνήσει τις τυχόν ποινικές ευθύνες των αρμοδίων υπαλλήλων εν όψει των με σαφήνεια οριζόμενων καθηκόντων τους από τον νόμο και συγκεκριμένα από το άρθρο 23 του ν. 1337/1983 για την προστασία των ακτών;
5. Απαντήστε στη Βουλή των Ελλήνων γιατί δεν αποβλήθηκαν εντός 6 μηνών οι καταπατούντες το μέρος αυτό του αιγιαλού και της παραλίας, όπως νόμος ορίζει χωρίς καμιά αξίωση αποζημίωσης και γιατί δεν διατέθηκαν στους ΟΤΑ ή σε κοινωνικά ιδρύματα ή οργανισμούς για την εξυπηρέτηση κοινωνικών σκοπών, μέχρι την κατεδάφιση της περίφραξης;
6. Ποιοι είναι οι αρμόδιοι υπάλληλοι που δεν προέβησαν στις αναγκαίες αυτές ενέργειες για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος και βάση ποιών ελατηρίων οδηγήθηκαν αυτοί σε τέτοια απαράδεκτη χρονικά παράλειψη;
7. Θα διατάξετε ΕΔΕ;
8. Επιπλέον, απαντήστε, γιατί η διοίκηση δεν έχει εφαρμόσει το άρθρο 24 του ν. 1337/1983, το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα ακόμη και να διανοιχτούν (χωρίς ρυμοτομικό σχέδιο) κάθετοι δρόμοι για την πρόσβαση στην παραλία;
9. Ποιος θα ελέγξει αν η Κτηματική Υπηρεσία έχει εκδώσει δυνάμει των διατάξεων του ν. 2971/2001 σχετικά Πρωτόκολλα κατεδάφισης – άρσης – απομάκρυνσης κτισμάτων κατασκευών και έργων σε χώρους αιγιαλού – παραλίας – θαλάσσης Διοικητικής αποβολής εις βάρος των παρανομούντων;
10. Αν αυτά εκδόθηκαν, αν έχουν επιδοθεί νόμιμα και εμπρόθεσμα στους ως άνω καταληψίες και αν ασκήθηκε κατ’ αυτών προσφυγή, ή αν αυτά έχουν καταστεί αμετάκλητα;
11. Ποιος θα απαντήσει, γιατί τα πρωτόκολλα αυτά, είτε δεν εκδόθηκαν, είτε δεν εκτελούνται;

12. Εάν πράγματι τα υποκείμενα του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω διάταξης του αδικήματος της δημόσιας καταπάτησης εκτείνονται και σε όσους έχουν προβεί σε οποιαδήποτε υλική ενέργεια κατοχής, δηλαδή κάτι που δεν καταλαμβάνει μόνο τους νόμιμους κύριους του εκάστοτε οικοπέδου, αλλά και κάθε νομέα ή κάτοχο που προβαίνει ακριβώς σε υλικές πράξεις του ανωτέρω περιεχομένου, χρήζει ή όχι διερεύνησης ποιες ακριβώς και από ποιούς συγκεκριμένα ενέργειες που εμπίπτουν στην ανωτέρω διάταξη έχουν τελεστεί στα όρια της παραγραφής του ανωτέρω αδικήματος;

Ο Ερωτών Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος